

Jakt och viltvård

Sammanfattning

I betänkandet behandlas sammanlagt 28 motionsyrkanden om jakt och viltvård från den allmänna motionstiden 2013. Motionerna tar bl.a. upp frågor om vildsvinsförvaltning, djurskydd i samband med jakt och terrängkörning vid jakt. Samtliga motionsyrkanden avstyrks, i huvudsak med hänvisning till att frågan är under beredning. Ett antal motionsyrkanden tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden, och dessa frågor behandlas därför förenklat i ett särskilt avsnitt.

I betänkandet finns sex reservationer (S, MP, SD, V) och ett särskilt yttrande (MP).

Utskottet föreslår att ärendet avgörs efter endast en bordläggning.

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Utskottets överväganden	6
Allmänna jaktfrågor	6
Terrängkörning vid jakt	9
Djurskydd vid jakt	10
Vildsvinsförvaltning	13
Motioner som bereds förenklat	16
Reservationer	17
1. Allmänna jaktfrågor, punkt 1 (S, V)	17
2. Ändring i terrängkörningsförordningen, punkt 2 (S, SD)	18
3. Terrängkörningsdispens, punkt 3 (SD)	18
4. Djurskydd vid jakt, punkt 4 (MP, V)	19
5. Vildsvinsförvaltning, punkt 5 (S)	20
6. Vildsvinsförvaltning, punkt 5 (SD)	20
Särskilda yttranden	22
Motioner som bereds förenklat, punkt 6 (MP)	22
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	23
Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013	23

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Allmänna jaktfrågor

Riksdagen avslår motionerna

2013/14: MJ228 av Sten Bergheden (M) yrkandena 1 och 2,

2013/14: MJ319 av Boriana Åberg (M),

2013/14: MJ441 av Gunnar Sandberg m.fl. (S) och

2013/14: MJ489 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 2.

Reservation 1 (S, V)

2. Ändring i terrängkörningsförordningen

Riksdagen avslår motionerna

2013/14: MJ266 av Krister Hammarbergh (M) och

2013/14: MJ389 av Isak From m.fl. (S).

Reservation 2 (S, SD)

3. Terrängkörningsdispens

Riksdagen avslår motion

2013/14: MJ475 av Finn Bengtsson m.fl. (M).

Reservation 3 (SD)

4. Djurskydd vid jakt

Riksdagen avslår motionerna

2013/14: MJ504 av Eva Lohman och Ann-Britt Åsebol (båda M) och

2013/14: MJ518 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkandena 41–43.

Reservation 4 (MP, V)

5. Vildsvinsförvaltning

Riksdagen avslår motionerna

2013/14: MJ229 av Sten Bergheden (M) yrkande 1,

2013/14: MJ241 av Krister Örnfjäder (S),

2013/14: MJ275 av Gustav Nilsson och Betty Malmberg (båda M),

2013/14: MJ334 av Walburga Habsburg Douglas och Christian Holm (båda M),

2013/14: MJ353 av Margareta Cederfelt (M),

2013/14: MJ359 av Katarina Brännström (M),

2013/14: MJ367 av Josef Fransson och Kent Ekeroth (båda SD) yrkande 1 och

2013/14: MJ489 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 6.

Reservation 5 (S)

Reservation 6 (SD)

6. Motioner som bereds förenklat

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:Ju224 av Cecilia Widegren (M) yrkande 1,
2013/14:MJ213 av Olle Larsson (SD),
2013/14:MJ229 av Sten Bergheden (M) yrkande 5,
2013/14:MJ403 av Isak From m.fl. (S),
2013/14:MJ461 av Edward Riedl (M),
2013/14:MJ503 av Saila Quicklund och Eva Lohman (båda M),
2013/14:MJ512 av Krister Hammarbergh (M) och
2013/14:MJ518 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 44.

Utskottet föreslår att ärendet avgörs efter endast en bordläggning.

Stockholm den 27 mars 2014

På miljö- och jordbruksutskottets vägnar

Matilda Ernkrans

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Matilda Ernkrans (S), Bengt-Anders Johansson (M), Rune Wikström (M), Johan Löfstrand (S), Johan Hultberg (M), Helén Pettersson i Umeå (S), Åsa Coenraads (M), Jan-Olof Larsson (S), Anita Brodén (FP), Sara Karlsson (S), Roger Tiefensee (C), Pyy Niemi (S), Christer Akej (M), Helena Leander (MP), Josef Fransson (SD), Jens Holm (V) och Annika Eclund (KD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlas sammanlagt 28 motionsyrkanden om jakt och viltvård från den allmänna motionstiden 2013. Motionerna tar bl.a. upp frågor om vildsvinsförvaltning, djurskydd i samband med jakt och terrängkörning vid jakt. Samtliga motionsyrkanden avstyrks, i huvudsak med hänvisning till att frågan är under beredning. Ett antal motionsyrkanden tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som riksdagen har behandlat tidigare under valperioden, och dessa frågor behandlas därför förenklat i ett särskilt avsnitt.

I betänkandet finns sex reservationer (S, MP, SD, V) och ett särskilt yttrande (MP).

Utskottet föreslår att ärendet avgörs efter endast en bordläggning.

Utskottets överväganden

Allmänna jaktfrågor

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner (S, M) om ett kulturår för jakt, myndighetsansvaret för jakt och viltförvaltning, älgförvaltningen och småviltsjakten.

Jämför reservation 1 (S, V).

Motionerna

Enligt motion 2013/14:MJ228 av Sten Bergheden (M) yrkande 1 bör jaktens och viltvårdens betydelse för det svenska kulturarvet lyftas fram. År 2015 borde inrättas som jaktens, viltköttets och viltvårdens år så att kunskapen ökar om jaktens och viltets betydelse för Sverige (yrkande 2). Enligt motion 2013/14:MJ319 av Boriana Åberg (M) borde regeringen överväga att flytta över myndighetsansvaret för jakt och viltförvaltning från Naturvårdsverket till Jordbruksverket. Jaktfrågorna berör fler områden än viltförvaltning och den ansvariga myndigheten bör även främja jakten. I kommittémotion 2013/14:MJ489 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 2 efterfrågas en bred utvärdering av det nya älgförvaltningssystemet. Vid behov ska förslag till förändringar lämnas. Regeringen måste säkerställa att de enskilda jägarna inte kommer att behöva bära den ökade kostnaden för älgförvaltningen själva. Enligt motion 2013/14:MJ441 av Gunnar Sandberg m.fl. (S) har Länsstyrelsen i Jämtlands län kraftigt höjt priserna för småviltsjakten i renbetesfjällen. Regeringen bör ställa tydligare krav på länsstyrelserna om att prisnivåerna för jakt på statens marker inte höjs mer än kostnadsprisindex. Prishöjningen motverkar att jakten blir tillgänglig för alla.

Utskottets ställningstagande

Svenska Jägareförbundet har sedan 1938 ett uppdrag att leda delar av jakten och viltvården i Sverige. För detta s.k. allmänna uppdrag får förbundet bidrag ur Viltvårdsfonden. Av regeringens beslut om uppdraget till Svenska Jägareförbundet för 2014 framgår att Svenska Jägareförbundet ska tillhandahålla övergripande information om jakt- och viltvårdsfrågor till allmänheten. Informationen ska vara lättillgänglig och objektiv. Enligt Svenska Jägareförbundets stadgar ska förbundet genom en riksomfattande organisation, som består av länsjaktvårdsföreningar och kretsar, ta till vara medlemmarnas intresse för jakt och viltförvaltning genom att lokalt, nationellt och internationellt arbeta för den svenska jakttraditionen och för

jaktens framtid, föra fram jaktens stora värde för människors livskvalitet, arbeta för artrika och livskraftiga viltstammar och jakt bedriven utifrån god kunskap och hög etik och arbeta med information, opinionsbildning och utbildning.

När det gäller viltkött noterar utskottet att satsningen Sverige – det nya matlandet kommer att fortsätta även 2014 (prop. 2013/14:1 utg.omr. 23). Syftet är att uppnå regeringens långsiktiga mål att Sverige ska bli det ledande matlandet i Europa och därigenom skapa fler arbetstillfällen. Inom ramen för satsningen vidtas konkreta åtgärder när det gäller matturism. Bland annat anvisades 1 000 000 kronor i Jordbruksverkets regleringsbrev för 2013 för att förbättra förutsättningarna för att använda vilt som mat. I årets regleringsbrev föreskrivs att Jordbruksverket får betala ut 500 000 kronor till Svenska Jägarförbundet som ska användas till att etablera nätverk mellan vilthanteringsanläggningar, förädlingsföretag, dagligvaruhandeln och restauranger. Vidare får 500 000 kronor betalas ut till projektet Viltland Halland i syfte att öka produktion och vidareförädling av vildsvinskött. Med anledning av det arbete som redan pågår för att lyfta fram såväl jakt och viltvård som viltkött föreslår utskottet inte någon åtgärd med anledning av motion 2013/14: MJ228 (M) yrkandena 1 och 2. Motionsyrkandena avstyrks därmed.

När det gäller frågan om vilken myndighet som bör ha ansvaret för jakt och viltförvaltning vill utskottet framhålla att regeringen i juli 2012 tillsatte en utredning med uppdrag att se över den svenska jaktlagstiftningen, Jaktlagsutredningen (L 2012:01). Utredningen redovisade en utvärdering av myndighetsansvaret hösten 2013 i delbetänkandet Viltmyndigheten – jakt och viltförvaltning i en ny tid (SOU 2013:71). I betänkandet anför utredningen att viltet som helhet orsakar olika näringar och samhället omfattande ekonomiska skador. Därför anser utredningen att det finns anledning att i framtiden i ökad utsträckning göra en avvägning mellan jakt och brukandet av mark eller skog, och inte som tidigare i huvudsak begränsa avvägningen till jakt och bevarande av vilt. För att uppnå det föreslår utredningen i första hand att en ny sammanhållen myndighet för jakt- och viltförvaltning – Viltmyndigheten – bildas med bred tvärvetenskaplig kompetens. Utredningen bedömer att en sådan myndighet skulle ha de bästa förutsättningarna att ansvara för en väl fungerande jakt- och viltförvaltning framöver. I andra hand föreslås att Naturvårdsverket behåller ansvaret. Även alternativet att jakt- och viltförvaltningsfrågorna flyttas från Naturvårdsverket till Skogsstyrelsen eller Jordbruksverket tas upp som en möjlighet. Den framtida myndigheten ska enligt utredningens förslag ha ett särskilt uppdrag att främja jakt som näring. Utskottet har inhämtat att delbetänkandet för närvarande bereds inom Regeringskansliet. I avvaktan på resultatet av det arbete som pågår föreslår utskottet att motion 2013/14: MJ319 (M) lämnas utan vidare åtgärd.

När det gäller frågan om avgifter inom ramen för det nya älgförvaltnings-systemet vill utskottet hänvisa till vad utskottet anförde i denna fråga i betänkande 2011/12:MJU13. Sammanfattningsvis anförde utskottet att kostnaderna för ny- och omregistrering av älgjaksområden bör finansieras genom att registreringsavgiften anpassas till länsstyrelsernas verkliga kostnader för registreringen. Genom att fällavgifterna höjs och fällavgifterna för älgkalvar återinförs och genom att överföringen av medel från älgvårdsfonderna till viltvårdsfonderna upphör kan driften av ett nytt datastöd för älgförvaltningen, älginventeringar samt arvode till och viss utbildning av ledamöterna i älgförvaltningsgrupperna finansieras. Utskottet noterar att Naturvårdsverket i sitt regleringsbrev för budgetåret 2014 har fått i uppgift att följa upp genomförandet av 2012 års älgjaksreform bl.a. utifrån fastställda mål i propositionen Älgförvaltningen 2009/10:239. Uppföljningen ska göras i samråd med länsstyrelserna. Naturvårdsverket ska redovisa de insatser som vidtagits för att säkerställa ett effektivt genomförande av älgförvaltningen och föreslå eventuella behov av förändringar. Uppdraget ska redovisas till Landsbyggsdepartementet senast den 15 februari 2015. Mot bakgrund av det anförda föreslår utskottet att motion 2013/14:MJ489 (S) yrkande 2 lämnas utan vidare åtgärd, i den mån motionen inte kan anses tillgodosedd.

Frågan om avgifter för småviltjakt i renbetesfjällen i Jämtland styrs av rennäringslagstiftningen. Den som är av samisk härkomst och medlem i en sameby får enligt rennäringslagen (1971:437) använda mark och vatten till underhåll för sig och sina renar. På kronomark ovanför odlingsgränsen som står under statens omedelbara disposition och på renbetesfjällen får staten upplåta rätt till jakt endast om upplåtelsen kan ske utan avsevärd olägenhet för renskötseln (32 § rennäringslagen). Dessutom krävs att upplåtelsen är förenlig med god viltvård och kan ske utan besvärande intrång i den rätt till jakt som en medlem i en sameby har. Enligt 3 § rennäringsförordningen (1993:384) ska rätt till icke yrkesmässig småviltsjakt upplåtas på statens mark ovanför odlingsgränsen och på renbetesfjällen om de ovan redovisade villkoren är uppfyllda och om jakten inte inverkar menligt på miljön, turismen eller andra intressen. Regeringen har delegerat till länsstyrelsen att pröva frågor om upplåtelse av jakten. Upplåtelsen ska som huvudregel ske mot en avgift (34 § rennäringslagen). Avgiften ska fördelas mellan Samefonden och den sameby som berörs av upplåtelsen. Regeringen har dessutom gett länsstyrelsen rätt att ta ut en avgift som ska gå till administrationen av den enskilda upplåtelsen, åtgärder för fiskevård och viltvård samt fiskebevakning och jaktbevakning.

Utskottet vill uppmärksamma att det för närvarande pågår en prövning av ovan nämnda avgifter. Länsstyrelsen Jämtlands län beslutade den 28 mars 2013 om villkor för upplåtelse av småviltsjakt på statens mark ovanför odlingsgränsen och på renbetesfjällen inom Jämtlands län för jaktsäsongen 2013/2014 med stöd av 32 § rennäringslagen. Jägareförbundet Mitt Norrland överklagade länsstyrelsens beslut och länsstyrelsen överlämnade

överklagandet till förvaltningsrätten i Härnösand för överprövning. Förvaltningsrätten fann dock att beslut om upplåtelse enligt 32 § rennäringslagen i enlighet med 99 § i samma lag ska överklagas till regeringen. Förvaltningsrätten avskrev därför målet och överlämnade det till regeringen. Enligt uppgift bereds ärendet för närvarande inom Regeringskansliet. Utskottet vill i detta sammanhang betona att förvaltningsmyndigheterna utövar sin verksamhet självständigt under författningarna. Det är inte riksdagens uppgift att föreskriva hur en förvaltningsmyndighet ska besluta i ärenden som rör myndighetsutövning. Mot bakgrund av det anförda avstyrks motion 2013/14:MJ441 (S).

Terrängkörning vid jakt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner (S, M) om terrängkörning vid jakt.
Jämför reservationerna 2 (S, SD) och 3 (SD).

Motionerna

I motion 2013/14:MJ389 av Isak From m.fl. (S) föreslås att terrängkörningsförordningen ändras så att jägare med funktionsnedsättning får framföra motorfordon i terrängen i samband med jakt. Motionären hävdar att Sverige är skyldigt att göra en avreglering för att uppfylla FN-konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (SÖ 2008:26). Även i motion 2013/14:MJ266 av Krister Hammarbergh (M) efterlyses ändringar i terrängkörningsförordningen i syfte att underlätta för personer med funktionsnedsättning att jaga. Enligt motion 2013/14:MJ475 av Finn Bengtsson m.fl. (M) borde dispenser enligt terrängkörningsförordningen och jaktförordningen gälla för jakt med motordrivet fordon i hela Sverige och inte bara i det sökta området.

Utskottets ställningstagande

Enligt 1 § terrängkörningslagen (1975:1313) är det som huvudregel förbjudet att köra i terräng med motordrivet fordon på barmark, på snötäckt skogsmark med plant- eller ungskog samt på snötäckt jordbruksmark. Inom de delar av fjällområdet som regeringen bestämmer är terrängkörning förbjuden även på annan mark. Enligt 12 § terrängkörningsförordningen (1978:594) har emellertid länsstyrelsen rätt att i enskilda fall ge dispens från förbudet mot terrängkörning om det finns särskilda skäl. En jägare med funktionsnedsättning har således möjlighet att ansöka om dispens från förbudet mot terrängkörning hos länsstyrelsen. I Naturvårdsverkets allmänna råd (NFS 2005:1) till 12 § första stycket terrängkörningsförordningen anges att funktionsnedsättning bör kunna vara ett särskilt skäl

för dispens. Dispens bör dock inte regelmässigt medges enbart på grund av funktionsnedsättning och för vilken typ av körning som helst. Myndigheten bör i varje enskilt fall ta ställning till ändamålet med körningen och tyngden i den enskildes behov i förhållande till områdets känslighet och allmänna naturvårds- och friluftslivsintressen.

Det är även enligt 31 § jaktlagen (1987:259) som huvudregel förbjudet att bedriva jakt från motordrivna fortskaffningsmedel. Motordrivna fortskaffningsmedel får inte heller användas för att söka efter, spåra, förfölja eller genskjuta vilt, för att hindra vilt att undkomma eller för att avleda viltets uppmärksamhet från den som jagar. I 20 § jaktförordningen (1987:905) finns dock ett generellt undantag för rullstolsburna personer med bestående funktionsnedsättning att bedriva jakt på vissa däggdjur från motordrivet fordon under förutsättning att motorn är avstängd. Enligt landsbygdsministerns frågesvar 2011/12:270 den 3 januari 2012 gjordes denna avgränsning med hänsyn till bestämmelserna om jakt från motordrivet fordon i EU:s fågeldirektiv (2009/147) och EU:s art- och habitatdirektiv (92/43). Utöver det generella undantaget finns det möjlighet att i det enskilda fallet ansöka om dispens från förbudet att bedriva jakt från motordrivna fortskaffningsmedel (21 § jaktförordningen). Enligt utskottets mening förefaller de nuvarande reglerna som har redovisats ovan väl avvägda, och utskottet föreslår därför inte någon åtgärd med anledning av motionerna 2013/14: MJ389 (S), 2013/14: MJ266 (M) och 2013/14: MJ475 (M).

Djurskydd vid jakt

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner (M, MP) om förbud mot plågsamma jaktformer, åtgärder mot skadskjutningar, meriter för eftersöks-hund och talerätt för djurskyddsorganisationer.

Jämför reservation 4 (MP, V).

Motionerna

Enligt kommittémotion 2013/14: MJ518 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 41 borde alla typer av jakt förbjudas som innebär stor risk att det jagade djuret lider. Jaktformer som utsätter djuren för stor stress och inte sällan också fysiska skador är fälljakt för levandefångst, grytjakt och jakt med levande lockbeten. Jakt med pil och båge kan åsamka djuren utdragen plåga och ska även fortsättningsvis vara förbjuden. I samma motion (yrkande 42) anförs att hundratusentals djur årligen skadskjuts och att dessa utsätts för svårt och långvarigt lidande. I undersökningar har det framkommit att 60 procent av äldre sädgäss hade hagel i kroppen, att 30 procent av de undersökta rävarna hade skottskador i huvud och ben och

att en tredjedel av de skjutna björnarna hade blivit skadskjutna. För att minska skadskjutningen bör jägare som avser att delta i jakt årligen avlägga skjutprov. Jaktformer med hög skadskjutningsfrekvens – i första hand hageljakt – behöver utredas särskilt. I motion 2013/14:MJ504 av Eva Lohman och Ann-Britt Åsebol (båda M) påtalas att det är föreskrivet att en eftersökshund ska finnas på plats inom två timmar efter det att ett klöv-vilt har skadeskjutits, men att det inte finns krav på vare sig meriter eller utbildning för en sådan eftersökshund. I stället är det upp till jaktledaren att använda den hund som anses vara mest lämplig, vilket kan leda till att eftersöket tar onödigt lång tid. För att förkorta det skadskjutna djurets lidande borde det finnas krav på att alla eftersökshundar ska ha avlagt ett godkänt anlagsprov för eftersök och att de har ett förstapris i viltspår.

Enligt kommittémotion 2013/14:MJ518 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkande 43 borde även djurskyddsorganisationer ha rätt att överklaga beslut om vilda djur i jaktfrågor. Exempel på sådana beslut är beslut om att tillåta licensjakt på varg och fällfångst av lodjur.

Utskottets ställningstagande

Utskottet vill inledningsvis hänvisa till betänkande 2010/11:MJU8 Jakt och viltvård i vilket utskottet utförligt behandlade djurskyddsfrågor i samband med jakt. Utöver vad som anfördes där kan följande framhållas. Enligt 27 § jaktlagen (1987:259) ska jakt bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande. Om vilt har skadats vid jakt ska jägaren snarast vidta de åtgärder som behövs för att djuret ska kunna spåras och avlivas (28 §). Av Naturvårdsverkets föreskrifter om jakt och statens vilt (NFS 2002:18) framgår vilka vapen och andra jaktmedel som är tillåtna och vilka krav som ställs för användning av dessa. Utskottet konstaterar att pilbåge i dag inte är ett tillåtet jaktmedel. När det gäller fångstredskap måste dessa vara av godkänd typ för att få användas. Bestämmelser om typgodkännande av fångstredskap finns i Naturvårdsverkets föreskrifter (NFS 2013:13) om typgodkännande av fångstredskap. Bestämmelserna i föreskrifterna syftar till att säkerställa att endast fångstredskap som är säkra för människor och egendom, selektiva och inte utsätter vilt för onödigt lidande används i Sverige.

När det gäller frågan om jakt med levande lockbeten framhöll landsbygdsministern i svar på skriftlig fråga 2012/13:408 den 27 mars 2013 att levande lockbete vid jakt oftast handlar om att tamduva används som lockfågel vid jakt efter duvhök. Det krävs tillstånd från länsstyrelsen för jakt med levande lockfågel. I beslutet ska länsstyrelsen ta hänsyn till djurskyddsaspekter för de fåglar som används som lockbete. Exempel på villkor som ställs är att endast tamduvor som är i god fysisk kondition används, att de ses till dagligen och att de har tillgång till foder och vatten. Länsstyrelsens ansvar för djurskyddskontroll innebär att se till att hanteringen av lockfåg-larna är i enlighet med lagstiftningen.

Vad gäller skadskjutning konstaterar utskottet att den som vill få tillstånd att inneha jaktvapen som huvudregel måste ha avlagt en svensk jägarexamen. I Naturvårdsverkets föreskrifter om jägarexamen (NFS 2005:4) föreskrivs vad jägarexamen ska innehålla. I det praktiska provet ingår bl.a. ett hagelgevårsprov som omfattar avståndsbedömning, lerduve-skjutning och skjutning mot markmål samt ett högviltprov som omfattar skjutning mot löpande älgfigur. Det teoretiska provet innehåller frågor om bl.a. ammunition och ballistik, skjutteknik, skottverkan, skadskjutning och eftersök av skadat vilt. Som nämnts ovan har Svenska Jägareförbundet ett allmänt uppdrag att leda delar av jakten och viltvården i Sverige. I uppdraget från regeringen för 2014 framgår att förbundet ska verka för att jaktsäkerheten är hög och att antalet skadeskjutningar minimeras. Svenska Jägareförbundet ska återrapportera till Regeringskansliet hur förbundet har arbetat för att minska antalet skadeskjutningar generellt samt specifikt av björn och varg. I återrapporteringen för 2012 redovisar Svenska Jägarförbundet att man har fortsatt arbetet med att stimulera träningsskytte och att träningsskytte med skyttesimulator ökade under 2012. Enligt förbundet har ett särskilt övningsskyttekort för björn (björnpasset) fått stort genomslag.

Vad gäller utbildning för eftersökshund har Svenska Jägareförbundet under 2014 i uppdrag att verka för att alla jakthundar är grundutbildade och att det finns en god jaktetik vid all jakt med hund. Utskottet har även erfårit att Svenska Kennelklubben arrangerar viltspårprov. Genom viltspårprov bedöms hundens lämplighet vid sök efter skadat och dövt vilt.

När det gäller frågan om talerätt konstaterade utskottet i betänkande 2013/14:MJU7 En hållbar rovdjurspolitik att huvudregeln när det gäller talerätt är att en förvaltningsmyndighets beslut enligt förvaltningslagen får överklagas av den som beslutet angår om det har gått honom eller henne emot och beslutet kan överklagas. Frågan om vem som kan anses berörd av ett beslut har i svensk rättstradition ofta lämnats till de rättstillämpande organen att avgöra. I betänkandet noterade utskottet att miljöorganisationer i rättspraxis under vissa förutsättningar har getts talerätt när det gäller beslut om jakt på rovdjur som skyddas av EU-rätten. Talerätten grundas på Århuskonventionens bestämmelser. Utskottet konstaterar att denna praxis har vidareutvecklats genom Högsta förvaltningsdomstolens dom den 14 februari 2014 i mål nummer 5962-12. I målet gavs en miljöskyddsorganisation rätt att överklaga ett beslut enligt skogsvårdslagen (1979:429) i syfte att säkerställa att allmänheten har tillgång till effektiva rättsmedel i enlighet med Århuskonventionen.

Vad gäller såväl djurskyddsfrågor vid jakt som frågan om talerätt vill utskottet avslutningsvis framhålla att den ovan nämnda Jaktlagsutredningen ska se över jaktlagstiftningen bl.a. i syfte att uppnå ett förbättrat djurskydd för de vilda djuren och ett förbättrat genomförande av Sveriges EU-rättsliga åtaganden. Uppdraget ska redovisas den 30 december 2015. Mot

bakgrund av det anförda föreslår utskottet inte någon åtgärd med anledning av motionerna 2013/14:MJ504 (M) och 2013/14:MJ518 (MP) yrkan-dena 41, 42 och 43.

Vildsvinsförvaltning

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner (S, M, SD) om vildsvinsförvaltning. Jämför reservationerna 5 (S) och 6 (SD).

Motionerna

Enligt kommittémotion 2013/14:MJ489 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 6 behövs ett mer aktivt arbete för att minska stammen av vildsvin. Vildsvinen orsakar stora skador i det svenska jordbruket. Det är viktigt att regeringen följer frågan och att Naturvårdsverket uppdaterar den förvaltningsplan som finns om det visar sig att den inte går att genomföra. I motion 2013/14:MJ353 av Margareta Cederfelt (M) efterlyses åtgärder för att begränsa vildsvinspopulationen, exempelvis genom ytterligare förlängda jakttider, ökat regionalt samarbete eller alternativa jaktmetoder. Vildsvinen orsakar ekonomiska förluster för jord- och skogsbruk och privatpersoner. I motion 2013/14:MJ359 av Katarina Brännström (M) förordas bl.a. förebyggande åtgärder och fler typer av fällor som fångar kultingar för att minska skadeverkningarna av vildsvin. I motion 2013/14: MJ334 av Walburga Habsburg Douglas och Christian Holm (båda M) framhålls att vildsvinsstammen har ökat de senaste 20 åren och blivit ett stort problem på många håll i Sverige. Bland annat orsakar vildsvinen många trafikolyckor. Vildsvinen är svårjagade eftersom de är aktiva på natten. Jaktlagstiftningen bör därför ses över i syfte att tillåta rörlig belysning vid jakt på vildsvin. Även i motion 2013/14:MJ229 av Sten Bergheden (M) yrkande 1 föreslås en översyn av jaktlagstiftningen i syfte att möjliggöra en ökad jakt på vildsvin. Exempelvis bör kameraövervakning vid åtelplatser förenklas och en lantbrukare bör utan inskränkningar kunna skydda sina grödor. Enligt motion 2013/14:MJ367 av Josef Fransson och Kent Eke-roth (båda SD) yrkande 1 måste vildsvinsförvaltningen ske i samförstånd med jägarkåren så att jakten kan intensifieras. Fler jakthjälpmiddel, såsom belysning, åtelkameror och mörkersikte, bör tillåtas utan krav på dispens. Fler godkända vildsvinsfällor bör också tas fram. Enligt motion 2013/14: MJ241 av Krister Örnfjäder (S) bör multifällor som fångar hela grupper av vildsvin tillåtas för att effektivisera jakten. Enligt motion 2013/14:MJ275 av Gustav Nilsson och Betty Malmberg (båda M) är det positivt att man nu kan ansöka om tillstånd att bedriva vildsvinsjakt med särskilda jaktmedel såsom bildförstärkare och rörlig belysning och att nya fångstredskap tillåts. Däremot bör ansökningsförfarandet förenklas när det gäller tillstånd

av olika slag. Exempelvis är det en tidsödande process att ansöka om tillstånd att använda fångstredskap i Sverige som har godkänts i andra EU-länder.

Utskottets ställningstagande

Utskottet har i betänkande 2012/13:MJU17 utförligt redovisat vilka åtgärder som har vidtagits för att minska de problem som har uppstått till följd av den ökande vildsvinsstammen i Sverige. Utöver det som utskottet anförde där kan följande framhållas. Regeringen tillsatte som ovan nämnts 2012 en utredning, Jaktlagsutredningen (dir. 2012:77), som ska se över den svenska jaktlagstiftningen och utarbeta ett förslag till en ny jaktlag och en ny jaktförordning. Syftet med översynen är att få till stånd en modern lagstiftning med tydlig systematik och moderna bestämmelser för jakt och viltvård samt djurskydd för de vilda djuren. Bakgrunden till översynen är bl.a. att jaktformerna och viltarternas utbredning och numerär har förändrats sedan jaktlagstiftningen trädde i kraft. Även synen på jakt, viltvård och djurskydd är annorlunda i dag. Jaktlagsutredningen har bl.a. fått i uppdrag att överväga om frågan om utfodring av vilt bör regleras genom föreskrifter. Det förekommer att jakträttshavare utfodrar vildsvin med stora mängder foder för att få en större jaktbar vildsvinsstam. Om utfodringen sker med för mycket foder eller på olämpliga platser kan närliggande jordbruk drabbas av skador. För närvarande finns en överenskommelse mellan Lantbrukarnas Riksförbund och jägarorganisationerna m.fl. om riktlinjer för utfodring av vildsvin. Vidare har Jaktlagsutredningen i uppdraget fått möjlighet att överväga om det finns behov av att utvidga arrendatorers rätt till skyddsjakt på vildsvin. Utredningen ska redovisa hur vanligt det är att jordägaren förbehåller sig jakträtten på arrenderad mark och hur stort problemet med viltskador på arrendestället är i dessa fall.

Jaktlagsutredningen fick sommaren 2013 ett tilläggsuppdrag att utreda om det är möjligt att göra ett undantag från tillståndsplikten för kameraövervakning av vilt (dir. 2013:66). Ett undantag ska vara avgränsat till kameraövervakning där intresset av övervakning regelmässigt väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli övervakad. Det utvidgade uppdraget ska tillsammans med frågorna om arrendatorers jakträtt och utfodring av vilda djur redovisas i ett delbetänkande senast den 30 juni 2014. Utredningen i övrigt ska redovisas i ett slutbetänkande senast den 30 december 2015.

När det gäller den nationella förvaltningsplanen för vildsvin kan utskottet konstatera att det av planen framgår att den är avsedd att revideras återkommande efter hand som kunskaperna utvecklas om bl.a. vildsvinspopulationens utveckling, förebyggande åtgärder och fångstmetoder. I budgetpropositionen för 2014 (utg.omr. 23) framhåller regeringen att den

regionala vildsvinsförvaltningen har stärkts genom att länsvisa förvaltningsplaner för vildsvin har tagits fram och genom att regionala viltförvaltningsdelegationer har införts.

Regeringen har beslutat att Svenska Jägareförbundet inom ramen för det allmänna uppdraget för 2014 i fråga om vildsvinsförvaltning ska arbeta för att stärka samverkan mellan i första hand lantbrukare, markägare och jägare. Förbundet ska utarbeta verktyg såsom inventeringsstatistik och prognoser för tillväxten av vildsvinsstammen samt råd om t.ex. lämpliga avskjutningsstrategier. Förbundet ska även arbeta för att motverka olämplig utfodring av vildsvinsstammarna. Vidare ska förbundet verka för att relevant information sprids till berörda aktörer i förvaltningssystemet.

Vad gäller jaktmetoder noterar utskottet följande. All viltjakt, oavsett om viltet orsakar skador eller inte, ska bedrivas så att viltet inte utsätts för onödigt lidande. Detta gäller även för jakt med fällor. Naturvårdsverket godkänner fångstredskap efter samråd med Jordbruksverket. Av 11 § jaktförordningen (1987:905) följer att fångstredskap som har prövats i ett annat EU-land, Turkiet eller ett Eftaland som har undertecknat EES-avtalet, får användas om produkten garanterar en djurskydds- och säkerhetsnivå som motsvarar den svenska och redskapet har anmälts till Naturvårdsverket.

Naturvårdsverket har tagit fram kriterier för typgodkännande av fångstredskap. Dessa återfinns i en ny föreskrift som trädde i kraft den 15 februari 2014 (NFS 2013:13). I föreskriften regleras fångstredskapens utformning, vilka krav som ställs på en ansökan samt hur ansökningsförfarandet går till. Vidare regleras test av fångstredskapen. Bestämmelserna i föreskriften syftar till att säkerställa att endast fångstredskap som är säkra för människor och egendom, selektiva och inte utsätter vilt för onödigt lidande används i Sverige. Under 2013 typgodkändes ett antal olika typer av vildsvinsfällor för användning i Sverige. Det finns även regler för hur man får använda fångstredskap. Under 2014 avser Naturvårdsverket att se över föreskrifterna om användning av fångstredskap i syfte att reglera villkoren för användning av dessa redskap på ett mer enhetligt sätt och för att större hänsyn till djurskydd, säkerhet och selektivitet ska tas.

Vad gäller frågan om belysning m.m. vid jakt kan utskottet konstatera att fast belysning vid åtel är tillåten när man jagar vildsvin (14 § jaktförordningen). Länsstyrelsen får dock i enskilda fall ge tillstånd till att använda rörlig belysning vid skydds jakt på vildsvin (15 a § jaktförordningen). Länsstyrelsen får även i enskilda fall ge tillstånd till att använda elektronisk bildförstärkare vid jakt på vildsvin.

Utskottet, som anser att åtgärder behöver vidtas för att minska de problem som har uppstått till följd av den ökande vildsvinsstammen i Sverige, ser positivt på det arbete som bedrivs för att uppnå detta. I avvaktan på det arbete som pågår föreslår utskottet att motionerna 2013/14:MJ241

(S), 2013/14:MJ489 (S) yrkande 6, 2013/14:MJ229 (M) yrkande 1, 2013/14: MJ275 (M), 2013/14:MJ334 (M), 2013/14:MJ353 (M), 2013/14:MJ359 (M) och 2013/14:MJ367 (SD) yrkande 1 lämnas utan vidare åtgärd.

Motioner som bereds förenklat

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motionsyrkanden (S, M, MP, SD) om jakt som rör förslag som har behandlats tidigare under valperioden.

Jämför särskilt yttrande (MP).

Utskottets ställningstagande

De motionsförslag som tas upp i förslagspunkt 6 rör samma eller i huvudsak samma frågor som utskottet har behandlat tidigare under valperioden. Detta har gjorts i betänkandena 2010/11:MJU8 Jakt och viltvård, 2011/12: MJU13 Jakt och viltvård, 2012/13:MJU9 Livsmedelspolitik, 2012/13: MJU17 Jakt och viltvård och 2013/14:MJU7 En hållbar rovdjurspolitik. Utskottet ser ingen anledning att nu göra en annan bedömning och avstyrker därför motionsförslagen.

Reservationer

Utskottets förslag till riksdagsbeslut och ställningstaganden har föranlett följande reservationer. I rubriken anges vilken punkt i utskottets förslag till riksdagsbeslut som behandlas i avsnittet.

1. Allmänna jaktfrågor, punkt 1 (S, V)

av Matilda Ernkrans (S), Johan Löfstrand (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyry Niemi (S) och Jens Holm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ441 av Gunnar Sandberg m.fl. (S) och

avslår motionerna

2013/14:MJ228 av Sten Bergheden (M) yrkandena 1 och 2,

2013/14:MJ319 av Borian Åberg (M) och

2013/14:MJ489 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 2.

Ställningstagande

Jakt är en viktig sysselsättning på landsbygden, ett socialt kitt och en orsak till att en del personer väljer att bosätta sig i avfolkningsområden. Staten äger stora marker i dessa områden och är därmed ansvarig för jakten på dessa. Vill man främja landsbygden måste man därmed även ta detta i beaktande när man förvaltar dessa områden. I renbetesfjällen i Jämtland har länsstyrelsen kraftigt höjt priserna för olika jaktkort för småviltsjakten. Prishöjningen motverkar att jakten blir tillgänglig för alla. Regeringen bör därför ställa tydligare krav på länsstyrelserna att prisnivåerna för jakt på statens marker inte ska höjas mer än kostnadsprisindex. Detta bör ges regeringen till känna.

2. Ändring i terrängkörningsförordningen, punkt 2 (S, SD)

av Matilda Ernkrans (S), Johan Löfstrand (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S), Pyyri Niemi (S) och Josef Fransson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2013/14: MJ266 av Krister Hammarbergh (M) och 2013/14: MJ389 av Isak From m.fl. (S).

Ställningstagande

Det finns cirka 200 jägare med funktionsnedsättning i Sverige som har behov av ett motorfordon för att kunna jaga. Fordonet behöver under jakten framföras i terräng och för detta krävs dispens. Vi anser att Sverige är skyldigt att göra en avreglering för att efterleva FN-konventionen av den 15 mars 2007 om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (SÖ 2008:26). Enligt denna konvention ska Sverige bl.a. avskaffa lagar som diskriminerar personer med funktionsnedsättningar. Vi föreslår att 1 § terrängkörningsförordningen (1978:594) ändras så att jägare med funktionsnedsättning får framföra motorfordon i terrängen i samband med jakt. Detta bör ges regeringen till känna.

3. Terrängkörningsdispens, punkt 3 (SD)

av Josef Fransson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 3 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion 2013/14: MJ475 av Finn Bengtsson m.fl. (M).

Ställningstagande

Om en person med funktionsnedsättning vill jaga behöver han eller hon oftast använda sig av ett motordrivet fordon för att komma ut i terrängen. För att få tillåtelse till detta måste man i dag ansöka om undantag (dispens) från terrängkörningslagen och jaktlagen. Dispensen gäller för ett visst markområde under endast 5 år och innebär att man enbart kan jaga på det område som ansökan gäller. Det vore önskvärt om en beviljad dis-

pens kunde gälla för jakt med motordrivet fordon i hela Sverige i minst 5 år. En sådan förändring skulle underlätta för personer med funktionsnedsättning att jaga. Detta bör ges regeringen till känna.

4. Djurskydd vid jakt, punkt 4 (MP, V)

av Helena Leander (MP) och Jens Holm (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 4 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14: MJ518 av Helena Leander m.fl. (MP) yrkandena 41–43 och

avslår motion

2013/14: MJ504 av Eva Lohman och Ann-Britt Åsebol (båda M).

Ställningstagande

Djurskyddshänsyn, dvs. hänsyn till det individuella djuret och inte bara till populationen, måste vara en viktig del av jakten. Vi tar avstånd från alla typer av jakt som innebär en stor risk att det jagade djuret lider. Det innebär förbud mot jakt med fallor för levandefångst, gryttjakt och jakt med levande lockbeten (i dag bl.a. tillåtet för duvor vid fångst av duvhök), vilka samtliga utsätter djuren för stor stress och inte sällan också fysiska skador. Jakt med pil och båge kan åsamka djuren utdragen plåga och ska även fortsättningsvis vara förbjuden.

Årligen skadskjuts hundratals djur som utsätts för svårt och långvarigt lidande. I undersökningar har det framkommit att 14 procent av de skjutna älgarna hade skadskjutits, att 60 procent av äldre sädgäss hade hagel i kroppen, att 30 procent av de undersökta rävarna hade skottskador i huvud och ben och att en tredjedel av de skjutna björnarna hade blivit skadskjutna. Av hittade döda vargar var 25 procent skadskjutna och vid de uppmärksammade licensjakterna på varg hade en oförsvarligt stor del av de fällda vargarna träffats av icke dödande skott. För att minska skadskjutningen bör jägare som avser att delta i jakt årligen avlägga skjutprov. Jaktformer med särskilt hög skadskjutningsfrekvens – i första hand hageljakt – behöver utredas.

Slutligen anser vi att djurskyddsorganisationer ska ha rätt att överklaga beslut om vilda djur i jaktfrågor. Det gäller t.ex. beslut om att tillåta licensjakt på varg och fällfångst av lodjur.

Detta bör ges regeringen till känna.

5. Vildsvinsförvaltning, punkt 5 (S)

av Matilda Ernkrans (S), Johan Löfstrand (S), Helén Pettersson i Umeå (S), Jan-Olof Larsson (S), Sara Karlsson (S) och Pyy Niemi (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ489 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 6 och avslår motionerna

2013/14:MJ229 av Sten Bergheden (M) yrkande 1,

2013/14:MJ241 av Krister Örnfjäder (S),

2013/14:MJ275 av Gustav Nilsson och Betty Malmberg (båda M),

2013/14:MJ334 av Walburga Habsburg Douglas och Christian Holm (båda M),

2013/14:MJ353 av Margareta Cederfelt (M),

2013/14:MJ359 av Katarina Brännström (M) och

2013/14:MJ367 av Josef Fransson och Kent Ekeroth (båda SD) yrkande 1.

Ställningstagande

Vildsvinen orsakar stora skador i det svenska jordbruket, och det behövs ett mer aktivt arbete för att minska stammen. Samtidigt är det viktigt att fångstmetoder som innebär ett stort lidande för djuret inte ska vara tillåtna. Naturvårdsverket ser nu över riktlinjerna för redskap vid fångst av levande vildsvin. Vi välkomnar också att Jaktlagsutredningen ser över frågan om utfodring av vildsvin. Sammantaget kan vi dock konstatera att de åtgärder som regeringen hittills har vidtagit inte räcker för att hejda ökningen av vildsvin i landet, vilket drabbar arbetstillfällena och inkomster i lantbruket. Det är viktigt att regeringen följer frågan och att Naturvårdsverket uppdaterar den förvaltningsplan som finns, om det visar sig att den inte går att genomföra. Detta bör ges regeringen till känna.

6. Vildsvinsförvaltning, punkt 5 (SD)

av Josef Fransson (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2013/14:MJ367 av Josef Fransson och Kent Ekeröth (båda SD) yrkande 1 och

avslår motionerna

2013/14:MJ229 av Sten Bergheden (M) yrkande 1,

2013/14:MJ241 av Krister Örnfjäder (S),

2013/14:MJ275 av Gustav Nilsson och Betty Malmberg (båda M),

2013/14:MJ334 av Walburga Habsburg Douglas och Christian Holm (båda M),

2013/14:MJ353 av Margareta Cederfelt (M),

2013/14:MJ359 av Katarina Brännström (M) och

2013/14:MJ489 av Matilda Ernkrans m.fl. (S) yrkande 6.

Ställningstagande

En mer intensiv förvaltningsjakt måste bedrivas för att begränsa de skador som vildsvin ger upphov till. Detta skulle också minska viltolyckorna i trafiken där vildsvin är ett växande problem. En god vildsvinsförvaltning måste ske i samförstånd med jägarkåren och incitamenten att jaga vildsvin måste öka. Vildsvin är ett relativt svårjagat vilt då det är nattaktivt och således oftast jagas under den mörka delen av dygnet. För att kunna öka jakten på vildsvin behöver man lätta på regelverken. Fler hjälpmedel bör tillåtas även utan byråkratiskt besvärliga dispenser, inte minst vad gäller t.ex. belysning, åtelkameror och mörkersikte. Fler godkända vildsvinsfällor behöver tas fram. Regeringen borde ta initiativ till en reform av reglerna om jakt på vildsvin i syfte att intensifiera förvaltningsjakten. Detta bör ges regeringen till känna.

Särskilda yttranden

Motioner som bereds förenklat, punkt 6 (MP)

Helena Leander (MP) anför:

Utskottet har genom förenklad motionsberedning avstyrkt de motionsförslag som finns upptagna i förslagspunkt 6. När det gäller vår motion vidhåller vi de synpunkter som vi har framfört tidigare i en reservation, men avstår från att på nytt ge uttryck för dem genom en reservation.

BILAGA

Förteckning över behandlade förslag

Motioner från allmänna motionstiden hösten 2013

2013/14: Ju224 av Cecilia Widegren (M):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga möjligheten att fullfölja arbetslinjen genom att flytta älgjaktspremiären från måndag till lördag.

2013/14: MJ213 av Olle Larsson (SD):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att alla som bor på statlig mark där renskötsel är tillåten ska ha samma rättigheter till jakt och fiske oavsett näringstillhörighet och etnisk tillhörighet.

2013/14: MJ228 av Sten Bergheden (M):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om möjligheten att lyfta upp jaktens och viltvårdens betydelse för det svenska kulturarvet.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att jakten och dess betydelse får ett eget kulturår, exempelvis 2015, för att uppmärksamma jaktens betydelse och för att kunskapen och förståelsen för jaktens och viltets betydelse för Sverige ökar.

2013/14: MJ229 av Sten Bergheden (M):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om möjligheten att göra en översyn av jaktlagstiftningen för att tillåta en ökad jakt på vildsvin.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om möjligheten till ett undantag från EU:s fågeldirektiv och att införa allmän jakttid på korp.

2013/14: MJ241 av Krister Örmfjäder (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillåta multifällor för vildsvin.

2013/14: MJ266 av Krister Hammarbergh (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ändra i terrängkörningsförordningen för att underlätta för personer med funktionsnedsättning att delta i jakt.

2013/14: MJ275 av Gustav Nilsson och Betty Malmberg (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga en förenkling av rutinerna för att söka tillstånd av olika slag då det gäller jakt på vildsvin.

2013/14: MJ319 av Boriana Åberg (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga att se över möjligheten till att flytta över myndighetsansvaret för jakt och viltförvaltning från Naturvårdsverket till Jordbruksverket.

2013/14: MJ334 av Walburga Habsburg Douglas och Christian Holm (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att om möjligt göra en översyn för att tillåta rörlig belysning vid jakt på vildsvin.

2013/14: MJ353 av Margareta Cederfelt (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga att se över vilka ytterligare åtgärder som kan vidtas för att minska vildsvinspopulationens storlek och spridning.

2013/14: MJ359 av Katarina Brännström (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om möjligheterna att minska skadeverkningarna orsakade av vildsvin.

2013/14: MJ367 av Josef Fransson och Kent Ekeröth (båda SD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen ska ta initiativ till att reformera reglerna kring jakt på vildsvin med syfte att intensifiera förvaltningsjakten.

2013/14: MJ389 av Isak From m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ändring i terrängkörningsförordningen.

2013/14: MJ403 av Isak From m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om utbildning i trikinundersökning.

2013/14: MJ441 av Gunnar Sandberg m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör ställa tydligare krav på länsstyrelserna att prisnivåerna för jakt på statens marker inte höjs mer än kostnadsprisindex så att alla har råd att jaga på statens mark.

2013/14: MJ461 av Edward Riedl (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn av dubbelregistreringen vid jakt.

2013/14: MJ475 av Finn Bengtsson m.fl. (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om möjligheten att förenkla för personer med funktionsnedsättning att få jaga.

2013/14: MJ489 av Matilda Ernkrans m.fl. (S):

2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör göra en bred analys av det nya systemet med älgförvaltning och komma med eventuella förslag på förändringar.
6. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det behövs ett mer aktivt arbete för att minska stammen av vildsvin.

2013/14: MJ503 av Saila Quicklund och Eva Lohman (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga en framflyttning av jaktpremiären för ripjakt.

2013/14: MJ504 av Eva Lohman och Ann-Britt Åsebol (båda M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga möjligheterna till en ändring av meriter och utbildning för eftersökshund på skadeskjutet klövvilt.

2013/14: MJ512 av Krister Hammarbergh (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga en översyn av dubbelregistreringen vid älgjakt.

2013/14: MJ518 av Helena Leander m.fl. (MP):

41. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om förbud mot plågsamma jaktformer.
42. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om åtgärder mot skadeskjutningar.

43. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om djurskyddsorganisationers rätt att överklaga beslut i jaktfrågor.
44. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening om vad som anförs i motionen om att ge djurskyddsintresset plats i viltförvaltningsdelegationerna.